

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΑΧΝΕΣ ΤΗΣ

«Μα δεν πήρες είδηση τίποτα;» «Όχι, Φάρμουρ, τίποτα.» Η Κωνσταντίνα, όταν μετακόμισε με τους γονείς της στη Γερμανία, ήταν τόσο ευτυχισμένη με τη καινούρια της ζωή, που ποτέ δεν της πέρασε από το νου πως μια μέρα θα άλλαζαν όλα. Κι όμως, οι γονείς της χωρίζουν τελεσίδικα και είναι καλό γι' αυτήν να επιστρέψει στην Ελλάδα, στη γιαγιά της, τη Φάρμουρ, όπως τη φωνάζει η Κωνσταντίνα στα σουηδικά. Μα πώς γκρεμίστηκαν όλα; Πώς να αντέξει την γκρίνια της γιαγιάς της και τις ιστορίες που της διηγείται ξανά και ξανά για την Κατοχή και την Αντίσταση; Εκείνη ποιος θα την καταλάβει; Ας είναι καλά ο Λουμίνης, ένα μεγαλύτερο αγόρι, και το θαυματουργό γαλάζιο χαπάκι που την κάνει να τα ξεχνάει όλα και να μην τη νοιάζει τίποτα. Και μετά όμως τι; Ακόμα ένα χαπάκι κι άλλο ένα κι άλλο ένα... και η Κωνσταντίνα μια στα ουράνια και μια στον γκρεμό, στο δικό της σύμπαν όπου κυριαρχεί το ψέμα, παγιδευμένη στις αράχνες της να παλεύει με χέρια και με πόδια να ξεμπλεχτεί και να μην μπορεί. Ή μήπως μπορεί;